

DRUHÝ DIEL

GABRIELLE BERNÁTOVÁ

NEZASTAVITEĽNÁ

M R C H A

Milí čitatelia,

Veľmi si vážim podporu, ktorú od vás dostávam, no v prvom rade mi ide o ochranu mojej práce. Preto by som vás chcela upozorniť, že moje dielo je chránené **Zákonom č. 185/2015 Z.z. Autorský zákon**. Dielo, ktoré budete čítať, je mojim duševným vlastníctvom.

Prečítaním tohto oznámenia potvrdzujete, že ste oboznámený o nositeľovi práv k danému dielu a tým som ja Gabrielle Bernátová.

V prípade akéhokoľvek šírenia, kopírovania, prípadne osvojenia si časti, celku, prípadne postavy z daného diela, budem oprávnená použiť všetky právne prostriedky k tomu, aby som ochránila svoje duševné vlastníctvo.

S prianím pekného dňa

Gabrielle Bernátová

*Skryvám sa v Diablovom náručí,
čo iné mi zostáva, ak nie hľadiť mu do očí?
Odetá v koži bezcharakterného človeka,
snažím sa žiť a nejako sa pozviechať.*

*Srdce zmenilo sa na kameň,
duša stratila Božiu priazeň.
Oblečená v Diablovom odeve,
už nemôžem sa vrátiť k Adamovi a Eve.*

*Zmluva krvou spečatená si,
odtlačkom prsta sa zasväcujem Ti.
Ó, Diabol, vezmi ma konečne k sebe,
nech zmiznem a skryjem sa v Tebe.*

*Zastaň sa svojho mena,
veď odmena je nezmenená.
Ukáž mi temnotu svojho sveta,
kde bránu zdobí slovo „ODVETA“.*

Mark Twain raz povedal:
*„Človek je ako mesiac – má svoju temnú stranu, ktorú nikomu
neukáže.“*

**Občas človek nemá inú možnosť, než ukázať tú odvrátenú stranu
svojho ja. Občas je to jediné východisko z bezvýchodiskovej
situácie.**

*** * ***

*„Lea! Lea!“ pribieha k nej zadychčaný Patrik, ktorému pot steká po
tvári.*

Lea stojí pri trafike pred panelákom, v ktorom býva.

*„Čo sa deje?“ pýta sa sledujúc predavačku, ktorá jej podáva
cigarety. „No, aj mi to povieš?“ otáča sa k chalanovi. Nepozerá mu do
očí, dvomi prstami chytá koniec obalu a rýchlo otvára škatuľku.
Vyťahuje cigaretu, vkladá si ju medzi pery a pripaľuje si ju horiacim
zapaľovačom, ale mierne fúka, preto si k ústam prikladá dlane.
Spôžitkom prijíma nikotín. „Hej!“ okrične ho, vtom sa naňho zahľadí.
V očiach mu vidí zdesenie a strach.*

*„L... Lucia...“ dostáva Patrik zo seba, dlaňami sa opiera o kolená
a dvíha k nej pohľad.*

„Čo je to tentoraz? Už nevedia, čo si s Levom vymyslieť, tak poslali teba? Povedala som ti predsa, že sa od nej nepohneš ani na krok! Je to potvora,“ pousmeje sa Lea a vytiahne si mobil.

„Ona... ne... nedovoľáš... sa... jej,“ chalan sa snaží vydýchať.

„Akože nedovoľám, šibe ti?“ pochybovačne naňho zazrie. Hneď ako vytočí jej číslo, presmeruje ju to do odkazovej schránky. „Čo sa stalo?!“ pýta sa nahnevane. S ostrým pohľadom zazerá na Patrika a snaží sa z neho dostať informácie. „Hovor! Čo sa stalo?“

„Luciu... zabili! Letel som sem... hneď ako som sa to dozvedel. Asi sem ide aj Lev, j... ja neviem, prisahám, že som ju strážil, ale ona...“

Lea prestáva vnímať jeho slová. Zrazu ňou prechádza zvláštny, veľmi zvláštny pocit. Chrbát jej oblieva studený pot. Nedokáže sa udržať na nohách. Z úst jej vypadáva cigareta, ktorej popol sa mimovoľne rozletí v smere fúkajúceho vetra. Akoby aj príroda reagovala na jej šok. Nevníma nič, len horiacu cigaretu čiastočne premočenú od dažďovej vody. V tom momente začína fúkať silný studený vietor, akoby chcel odviať blčiaci hnev, ktorý sa v nej hromadí. Rukou sa rýchlo zachytáva o malý stolík pri trafike. Prichádza o dych. V hlave má neskutočný zmätok. Lucinka, jej Lucinka?

„Nie. Nie. Nie!“ dostáva Lea zo seba a pokúša sa spamätať.

Patrik sa snaží vykoktať, ale ona už nie je schopná vnímať jeho slová. Ako opitá prichádza k svojmu autu, sadá za volant.

„Lea! Nemôžeš takto šoférovať!“ pribieha k nej Patrik a snaží sa ju dostať z miesta.

V sekunde má na seba namierenú jej zbraň.

„Sklapni! Kde je?! Kto jej to urobil?!“ pýta sa Lea útočne.

„Nič ti nepoviem, Leuš, prosím, počkaj tu na Leva, on sem určite ide!“ Patrik jej to chce vyhovoriť, kým stojí rovno pri dverách Leinej Audíny.

Lea ich razom otvára, čím ho zráža k zemi, v očiach sa jej zračí neskutočná nenávisť.

„Tak ešte raz. Kde je? A kto jej to urobil? Kto mi zabil Lucinku?!“ zbraňou mu mieri rovno na hlavu.

„Lea! Si normálna? Neviem, kde sa to stalo ani kto jej to urobil.

Volal mi Hugo, že zabili Luciu, tak som rýchlo pálil za tebou!“ rozpráva vystrašene.

„Máš šťastie!“ rýchlo nasadá do auta.

* * *

Znova to svetlo? Už je po nej? Má konečne pokoj? Ale nedokončila svoju prácu. Pred sebou vidí tunel a pomalými krokmi kráča vpred. Vníma len svetlo, ktoré ju núti zrýchľovať tempo.

„Lea! Lea! Miláčik, som pri tebe!“

Kto? Kto to rozpráva? Koho ruku to cíti? Zdá sa jej to alebo ju naozaj niekto volá? Beží tunelom a každým ďalším krokom silnie. Cíti sa tak povznesene.

„Lea! Vráť sa mi späť, prosím! Robte s ňou niečo!“

Má sa vrátiť? A kam? Teraz, keď má možnosť vidieť svoju Lucku? Čo ju na tom strašnom svete čaká? Nechce sa tam vrátiť, ale niekto ju nechce pustiť. Niečo ju stále drží na zemi. Prečo sa od toho nemôže oslobodiť?

„Chceli sme dieťa, chceli sme mať normálny život! Nesmieš ma opustiť!“

Dieťa? Aké dieťa? Jej dieťa? Áno, veď... veď ona je tehotná. Nemôže zabiť vlastnú krv, Lucka sa na ňu bude hnevať.

Razom otvára oči a pohľad upriamuje na vystrašeného manžela a lekárov, ktorí nad ňou stoja.

„Prebrala sa!“ hovorí šťastne mladá lekárka.

„Č... čo sa stalo?“ pýta sa Lea omráčene.

Hneď ako Lev počuje jej hlas, odstrkuje záchranára a vtíska manželke bozk. Držiac ju za tvár jej hľadá do očí.

„Toto mi už nikdy nerob! Rozumela si? Nikdy! Nemôžem o teba prísť!“

Pacientka sa snaží posadiť, ale manžel ju hneď pritláča k nosidlám.

„Zlato, vybuchlo auto a odhodilo ťa to na moje BMW-čko. Nesmieš sa teraz hýbať. Musíš ísť do nemocnice,“ rozpráva veľmi opatrne.

„Beňo, preboha, kde je Beňo?“ Lea očami vystrašene blúdi po celom

okolí, keď zrazu uvidí, ako sa hasiči snažia uhasiť zvyšky plameňov šľahajúcich z Benjamínovej Kie.

„Pán Soran, musíme ju odvieť do nemocnice, potrebujeme jej urobiť CT a všetky ostatné vyšetrenia,“ vysvetľuje záchranár Levovi, kým on sa pozerá na bezmocnú manželku.

V tej chvíli Leva volá jeden z prítomných policajtov, preto dáva manželke bozk na čelo a dovoľuje záchranárom, aby zdvihli nosidlá.

„J... ja... musím vypadnúť!“ dostáva zo seba Lea.

Nemôže tomu uveriť, povedal, že... oči má zaplavené slzami. Niekde počuje vyzváňať svoj mobil. Očami blúdi po okolí a snaží sa ho nájsť. Napriek záchranárovej snahe a krvácajúcej rane na hlave sa stavia na nohy. Pokúša sa prejsť k trávniku, na ktorom sa nachádza jej telefón. Ubolene sa zohýba a berie ho do ruky.

„Pani Soranová!“ pribieha k nej záchranár.

„Nechajte ma tak!“ odchádza mimo diania, aby mohla vybaviť telefonát.

Zamýšľa sa nad tým, ako je možné, že to ten iPhone vôbec vydržal. Predsa len sa za kvalitu oplatí platiť.

„Kurva, čo si tam robila?!“ hučí na ňu mužský hlas z druhej strany linky.

„Nerozmýšľala som,“ odpovie Lea ubolene.

„Super! Už len to nám chýba! Ako si na tom?“

„Mám rozbitú hlavu, asi aj otras mozgu a práve som prežila vlastnú smrť. Ako mi má byť,“ dodáva Lea sarkasticky.

„Sakra, ty si tam nemala vôbec byť! Inak by to vôbec neodpálili. Filip je totálne na šrot,“ nadáva jej muž.

„On za to nemôže. Kde si? Príd' pre mňa a dovlečte za mnou Zákopčána!“ Lea si obzerá okolie.

„Zabudni! Choď do nemocnice, musia ťa vyšetriť.“

„Nemôžem, asi som tehotná. Keď tam pôjdem a nebudem chcieť ísť na vyšetrenia, tak si to Lev domyslí a budem v riti. Ráno som si robila test a bol pozitívny. Musím to dokončiť, či chcem alebo nie. Nemôžem z toho vycúvať,“ dodáva celkom bolestne.

„Fajn, za päť minút na parkovisku oproti firme. Hneď potom ťa

veziem do nemocnice!“ rozhodne hovorí mužský hlas.

Lea zloží a pomaly prichádza k sanitke. „Dajte mi tie, tie, ako sa to volá?“

„Pani Soranová, musíme vás zobrať do nemocnice, váš manžel...“ spúšťa na ňu záchranár.

„Je mi u riti, čo môj manžel! Dajte mi tie podrbané štvorce a serte na mňa!“

Záchranár jej so strachom dáva do ruky hrbu gázových štvorcov, ktoré si ona vzápätí prikladá na ranu na hlave. Našťastie Lev zmizol z jej zorného poľa. Dotlčená prechádza na druhú stranu dúfajúc, že si ju nikto nevšimne.

Po chvíli pri nej zastavuje čierny Hummer a ona si sadá vedľa mračiaceho sa šoféra.

„Lev ma zabije! Si normálna? Alebo ti už načisto jebe? Lea!“ zhrozene pozerá na osobu po svojom boku.

„Skonči, dobre?! Dupni na plyn, nech už sme tam. Rozstriel'am toho hajzla na malé kusky. Vyjebanec!“

„Hlavne sa upokoj,“ povie zronene vodič, zatiaľ čo niekomu píše esemesku. „Chlapci sú už na ceste,“ oznamuje do éteru.

„Tak na čo čakáš?“ vybafne Lea a priam ju trhne od bolesti.

* * *

„Čo má Lea v pláne?“ Lev sa postaví pred Vedúceho, vysokého svalnáča v strednom veku, no s odhodlanosťou očiach.

„Neviem, nič mi nechce povedať,“ odpovedá Vedúci.

Lev sa neovládne, chytí Vedúceho pod krk a pritlačí ho ku kapote policajného auta.

„Nechci mi nahovoriť, že ti nič nepovedala. Určite má niečo v pláne a nehovor mi, že nie. Ak sa jej niečo stane, zabijem ťa! Je to moja manželka, keď jej niekto ublíži, pokapete všetci zaradom. Tak ti radím povedať, o čo jej ide, inak si ťa podám tu a teraz!“

Pozrie sa okolo seba a vidí, že Vedúceho podriadení naňho mieria zbraňami.

„Šéfko, máme zasiahnuť?“ pýta sa jeden z policajtov.

„To je v poriadku, chlapci. Zložte zbrane, nič sa nedeje,“ odvoláva ich Vedúci.

Lev ho púšťá.

„Vôbec ti nedopáľilo, že zo seba urobila volavku? Nechápem, o čo jej ide, všetko som si domyslel z tých jej chaotických krokov. Ten patológ, ktorý sem prišiel, nebol od nás. Mám tu nových chlapcov, takže nevedeli, že k nám nepatrí. Zobral telo a naši z toho majú prúser. Vypiekla s nami! Lea má plán, ale vyzerá to tak, že sa niečo zvrto. Zabezpečila, aby to telo zmizlo, asi nechce, aby sa čokoľvek prevalilo. Neverí už nikomu. Absolútne nechápem, čo chce týmto všetkým dosiahnuť. Bez tela nemáme nič!“ odpovedá Vedúci. Nič z toho, čo Lea robí, nedáva zmysel.

Lev nevie udržať na uzde vlastné emócie a celou silou vráža Vedúcemu do tváre.

„Ty kokot, odkedy vieš o tom, že Lea zo seba urobila volavku? Kurva! Prečo si mi nič nepovedal?! Kvôli čomu potrebovala skúpiť všetky tie pozemky?“ aj keď je Lev nahneváný, podáva Vedúcemu ruku, aby sa mohol postaviť zo zeme.

„Som počul, že rozdávaš rany, ale že si trúfneš na mňa? Máš šťastie, že si mal pádny dôvod mi jednu vraziť, inak by si schyťal. Lea to má také premyslené, že by sme na to nedošli ani za rok. Musíme ju nechať, inak sa nám to vymkne z rúk. Nabudúce sa ovládaj. Bolelo to. A pre budúcnosť si uvedom, že to nie som ja, komu nedôveruje.“

„Pán Soran! Vaša žena odišla,“ pribieha k nim záchranár.

„Akože odišla?“ Lev ho prebodáva pohľadom.

„Nedokázali sme ju zastaviť. Nedala sa presvedčiť, aby s nami išla do nemocnice,“ obraňuje sa.

„Kurva!“ Lev nohou kope do pneumatiky svojho zničeného auta.

„Idem si po svojom, keby niečo, volaj.“ Vedúci sa pre istotu vzdáva.

V tom momente Levovi pípne esemeska,

Priď k vodnej nádrži v Boleráze, ale buď opatrný, nech ťa Lea nevidí. Ostatné sa dozvieš potom. Havran

„Boris!“ kričí Lev zízajúc na správu v mobile.

„Čo?“ pribieha k nemu Boris.

„Ber auto, ostatné vysvetlím po ceste.“

Rýchlo nasadajú do Borisovej Q7 a mieria na miesto určenia.

„Aj mi povieš, čo sa stalo, keď tak musíme páliť?“ Boris obracia všetku svoju pozornosť na šéfovú odpoveď.

„Písal mi Havran,“ odpovedá Lev.

„Čo?“

„Mám prísť k vodnej nádrži v Boleráze. Doriti, kto je ten chlap?“ Lev nad esemeskou krúti hlavou.

„Myslím, že toto vôbec nie je podstatné, skôr ma serie, že sa Lea odtrhla z reťaze. Smrdí to ťažkými problémami,“ upozorňuje ho Boris.

„Viem a šťve ma to. Nikto nevie zistiť, kto je ten chlap. Bojím sa o ňu,“ dodáva šéf bolestne a pozerá na cestu, ktorou sa rútia dosť veľkou rýchlosťou.

„Možno sa na to všetko pozeráme zle,“ dodáva šofér.

„Ako zle?“ Lev k nemu obracia pohľad.

„No tak, že Lea tomu chlapovi verí. Čo znamená, že ho nepozná jeden rok. Sám ju poznáš najlepšie, tak musíš vedieť, že ona neverí nikomu. Z toho mi vyplýva, že to musí byť niekto z minulosti. Niekto, koho poznáme aj my, ale nikdy by sme netipovali, že to bude práve on.“

„Nad tým už dlhšie uvažujem. Vieš, najprv som si myslel, že je to Beňo, predsa len, je to jej najlepší priateľ, ale teraz... absolútne neviem, ako sa k tomu Lea postaví. Dala odvieť Beňovo telo, čo ma núti premýšľať nad tým, či je naozaj mŕtvy. Možno to nebola jej robota. Neverím, že by zabila priateľa. Čo si mám o tom myslieť? Ako sa jej mám pozrieť do očí a ubezpečiť ju, že ju ochránim, keď ani neviem, čo má v pláne?“

„Poviem ti niečo, čo by si odo mňa nečakal, ale je to pravda,“ Boris spomaľuje a zatáča do uličky. „Ona by len tak za tebou neprišla. Ty si jediný, komu fakt verí, a myslí si, čo chceš, keby ťa tak nenávidela, ako si namýšľaš, nevytiahla by ťa z basy.“

„Čo urobila?“ Lev prekvapene pozerá na šoférujúceho Borisa.

„Zistil som to len včera, takže som ti to nemal kedy povedať. Vôbec si sa nezamyslel nad tým, prečo ťa pustili? Ty si sa nesnažil vytiahnuť sám, tak to urobila za teba. Do včerajška som ju aj ja podozrieval, dokonca som si myslel, že nás zradila, že sa nás snaží len zbaviť. Ale ona... ona je eso. Zaťahala za pár nitiek a šup, bol si vonku. Neviem, odkiaľ sa to dozvedela, ale Korka sa ťa tam chcel zbaviť a zrazu si bol voľný. Podľa toho, čo mi povedali, tak bol dokonca aj riaditeľ basy na tvojej strane. To je už aj na Leu podozrivé. Lev, ten chlap ťa nenávidí a z jedného dňa na druhý ťa chválil do neba. Preto je tu istá možnosť, že nás do toho zapája viac, ako si myslíš. Stačí len hrať rolu manžela, ktorý nemá šajn, o čo jeho žene ide. Možno aj to bol dôvod, prečo sa s Havranom stretla pred tým Lidlom. Potrebovala ťa naňho upozorniť.“

Zastavujú obďaleč, potichu zatvárajú dvere auta. Obidvaja vyťahujú zbrane a pomaly sa zakrádajú za kriky, ktoré im dovoľujú vidieť celú situáciu.

* * *

Lea sledí pohľadom po okolí, pokúša sa zistiť, či ich náhodou niekto nesleduje. Podozrievavo zazrie na svojho kamaráta, ktorý si nasadzuje šiltovku. Niečo sa jej na jeho správaní nezdá. Lea si sadá na vyvýšený breh vodnej nádrže, zatiaľ čo si rukou pridrža ranu na hlave.

„Nie je ti zle?“ pristupuje k nej kamarát, aby skontroloval jej stav.

„Budem blvať, ale to je nič v porovnaní s tým, čo urobím tomu hajzlovi! Kde toľko trčia?!“

Spoza chrbta k nej pribieha preľaknutý Filip. „Lea!“

„Upokoj sa, nič sa mi nestalo. Hlavne, že ty si v poriadku, Lev by sa aj zjančil. Kde sú hentí traja?“ pýta sa Lea s úľavou.

„Rado musel Zákopčána trochu spacifikovať, za chvíľu sú tu,“ odpovedá Filip. Pozrie na muža oproti sebe, nevidí mu do tváre, trochu ho to znervózňuje. Vôbec ničomu nerozumie. Mal by to povedať Levovi, zabije ho, keď sa dozvie, že má niečo spoločné s tým výbuchom.

„Filip, kurva, kam si odkapal?“ nadáva prichádzajúci Edo.

„Sorry, musel som zistiť, či je v poriadku,“ odpovedá Filip a smutne

pozerá na Leu.

Rado s Edom hádžu zviazaného muža v stredných rokoch, guľatej a nízkej postavy na zem rovno pred ich priateľku.

„Skoro sa posral, keď som ho odchytil,“ vysmieva sa mu Rado a premeriava si muža s kapučnou. „Že sa aj ukážeš,“ podáva mu ruku bez toho, aby čakal na odpoveď.

„Daj mu dole tú pásku, ale ruky a nohy mu nechaj zviazané,“ rozkazuje Lea popri tom, ako pozoruje svojho, zvyčajne nehovoriaceho spoločníka. Predsa len by ho mohol Zákopčán s Filipom po hlase spoznať.

Edo sa stavia rovno nad uneseného, vyškiera sa mu do tváre a šmahom ruky mu strháva pásku z úst.

„Lea! Lea! J... ja prisahám, ž... že za to nemôžem. So... Sosi m... mi to prikázal. Veď ma poznáš, n... nik...“ zahľadí sa jej do očí a je si vedomý svojho konca.

Ona len kývne hlavou, čo Rada dáva do pozoru, chytá Zákopčána a ťahá ho k vode, aby ho vystrašil. Na šťastie uneseného je na kraji vodnej nádrže plytko, preto má možnosť držať hlavu nad hladinou.

Lea sa stavia na nohy, pristupuje k mlčiacemu priateľovi, vytáhuje zbraň z jeho puzdra a bezcitne pozerá na svoju obeť. „Máš dve možnosti. Vyklopíš mi, prečo si do toho zatiahol všetky dievčatá, a zabijem ťa rýchlo. Alebo to budem z teba ťahať, čo znamená, že budeš šŕať a srať do plienok, kým nezdochneš.“

Zákopčán na ňu upriamuje zdesený pohľad, no neodpovedá. Lea pozrie na Rada, ktorý mu v sekunde tlačí hlavu pod vodu.

Chladnokrvne pozoruje toho zapredanca. Myká sebou, aby dokázal zadržať dych. Napriek svojej snahe sa Radovi nedokáže ubrániť. Z pľúc mu uniká vzduch, rozčerená voda mu nedovoľuje vidieť ženu, ktorá za všetkým stojí. Hneď ako to vzdáva, vytahujú mu hlavu nad hladinu, aby nabral dych. Okamžite sa rozkašle.

„Tak už sa rozkecaš?“ Lea rozpráva s pokojom, ale cíti sa malátne.

„J... ja. Nemal som na výber,“ Zákopčán sa snaží vykokať.

„Si rob zo mňa piču! Ty bastard, vieš, čo si spôsobil?! Uvedomuješ si to vôbec?! Koľko?! Koľko si dostal za to, že im dáš informácie o tých

babách? Zapredaný skurvenec!“ vybieha naňho Edo, ktorý sa nevie udržať. Pristupuje k nemu a päšťou mu vráža do tváre. Zákopčán sa pod tlakom potápa, našťastie ho Rado ťahá z vody, aby sa neutopil, skôr ako dostanú potrebné informácie.

„Skonči! Už raz som ti povedala, že sa budeš držať na uzde, inak z teba urobím fašírku!“ Lea nadáva Edovi. Filip sa drží vzadu, je rád, že sa neujde aj jemu. Nevedel, že jeho švagriná je taká drsná a chladnokrvná. Pozrúc na jej spoločníka premýšľa nad tým, prečo nerozpráva. Je to cílené? Pozná ho? Alebo to nie je on?

„Ty!“ Lea pozrie na Zákopčána, „hovor!“

„Nevedel som, že chcú tie dievčatá uniesť, zaplatili mi za informácie. Nič viac neviem!“ odvažuje sa dvihnúť zrak smerom k nej.

Lea drží zbraň, hlaveň mieri presne naňho, stláča spúšť a jemu sa za hlasného výkriku zavrtáva guľka do ramena.

„Ešte raz! Teraz by som ti radila povedať pravdu! Ty bastard, sám si si s tými dievčatami užíval, tak ma neojebávaj!“ zabára doňho povýšenecký pohľad, no zostáva jej zle.

Rýchlo sa zvrta, podáva zbraň priateľovi, ktorý stojí po jej boku, a dostáva zo seba celý obsah žalúdka.

Filip k nej rýchlo priskakuje, ale neznámy mu rukou naznačuje, aby odišiel. Sám sa nad ňou nakláňa a šepká jej niečo do ucha. „Mala by si ísť do nemocnice. Dokončím to tu,“ stretáva sa s priateľkiným nesúhlasným pohľadom. „Kurva, Lea, poslušni ma, lebo s tebou narobím poriadky! Padaj s Filipom do nemocnice! O ostatné sa postarám.“ Podáva jej vreckovku, rukou kýva Edovi, ktorý k nemu pristupuje.

„Odveziem Leu s Filipom do nemocnice a vy dvaja mi privediete Zákopčána do kobky.“

Edo bez slova prikyvuje. „Rado, ber ho, ideme s ním inam. Filip, ty ideš s Leou do nemocnice. Musí sa dať dokopy,“ oznamuje do éteru a všetci sa dávajú do pohybu.

Neznámy odchádza ako posledný, hádza na zem obálku, ktorú má skrytú pod hrubou mikinou. Opatrne sa obzrie na miesto, kde by sa mal nachádzať Lev, a vykračuje vpred.

Bude to ešte zábava, no najviac ho trápi Lein stav. Už odvtedy, čo kupovala kuchynskú linku, prešli dva týždne a ona mu píli uši s tým, že je asi tehotná, dokonca sa práve dozvedel, že *asi* už neplatí. Nepovedala to Levovi a jej psychika na tom nie je najlepšie. Odkedy sa vrátila k manželovi, je ako vymenená. Čo ak urobil chybu, keď ju k tomu prinútil? Má o ňu strach. Prichádza k Hummeru, odomyká, pomáha priateľke nastúpiť do auta. Kým si sadá za volant a Filip si prisadá dozadu k Lei, píše esemesku.

Lea sa nesmie dozvedieť, že využíva Havranovo meno v jej prospech. V sekunde, keď sa to dozvie, je schopná zabiť ho. O to záujem nemá. No raz sa Lucii zaprisahal, že bude jej tieňom, ktorý sa o ňu postará, nech sa deje čokoľvek, a svoje stanovisko nezmení. Potrebuje, aby bola v poriadku, pre všetkých. Nastúpi do auta, pozrie do spätného zrkadla a rýchlo dupne na plyn.

* * *

„Rozumieš aspoň niečomu?“ pýta sa Boris potom, ako ich nechali odísť.

„Pod!“ Lev kráča dopredu čítajúc esemesku, ktorá mu prišla.

V tej obálke máš všetko, čo zatiaľ potrebuješ vedieť. Filipa sa na nič nepýtaj, nevie, kto som. Leu veziem do nemocnice. Nezabudni pri nej krotiť emócie, je tehotná.

Havran

„Informuje ma o tom, akoby som to nevedel!“ rozpráva Lev naštvane.

„Zas ti písal Havran?“ pýta sa Boris zvedavo.

Šéfko len prikyvuje a podáva mu mobil.

Boris chvíľu číta. „Tak sa ti to podarilo?“

Prichádzajú k obálke a sadajú si kúsok od miesta, kde Lea zvracala.

„Viem to už asi týždeň, zrazu jej prestala chutiť káva a nefajčí. Také stavy mala, aj keď bola prvýkrát tehotná, možno keby vtedy nepotratila... Okrem toho mi ráno Viky vbehla do izby s tým, že našla

tehotenský test a bol pozitívny. Koho asi tak bol? To už o niečom sved...
čí,“ prezerajúc si obsah obálky prichádza o reč.

„Ukáž!“ Boris mu vytrháva pár fotiek z ruky. Zarazene pozerá na ich obsah.

„Vieš, ako nám Viktória hovorila o tom, čo jej robili? Nezdá sa ti to nejaké podobné? Koľko ich tam je?“ Lev si prezerá jednu fotku za druhou, kým nenaráža na mapy pozemkov, listy vlastníctva a pochybný manželkin závet. V ňom odkazuje po svojej smrti všetky pozemky, ktoré odkúpila, jemu a on ich má prerozdeliť medzi pôvodných majiteľov.

„Čo je to?“ Boris sa nakláňa nad šéfa a číta s ním.

„Odvez ma do nemocnice, toto zober domov, nech sa na to Juro s Hugom pozrú. Hlavne Juro musí ísť za Lenkou, jeho má ako-tak rada, pokiaľ jej to už neoznámili,“ rozkazuje Lev.

„Mám zariadiť pohreb?“ pýta sa Boris sarkasticky.

„Bez tela? Dá sa to? Dofrasa! Lea dala Beňovo telo z nejakého dôvodu odniesť. Ešte aj môj podrbaný brat? Ho chytím pod krk a domlám jak psa, keď mi nevyklopí, o čo ide!“

Vstáva zo zeme a spolu s Borisom mieri k autu.

Stále má pred očami výjav manželky s hlavou na čelnom skle jeho bavoráka. Koľko je toho schopná obetovať? Koho v skutočnosti chráni? Po Luciinej smrti sa muselo niečo stať. Niečo, čo ju prinútilo urobiť zo seba cynickú bezcharakternú mrchu. Na čo tá jej maska slúži? Znova vyťahuje papiere z obálky, všetok obsah si fotí do mobilu a posiela to Vedúcemu. Niekoho bude musieť nasadiť na Rika, možno keby sa stretol s Edom. Dokonca aj Rado... „Kurva!“ trieska do palubnej dosky.

„Pokoj!“ krotí ho Boris.

„Ona ide po Rikovi a po Sosim! Do piče, že mi to nedopálilo skôr! Viktória bola u Rika a malý Edo ju pustil, musím zistiť, ako do toho všetkého zapadá Rado. Zisti mi všetko, čo sa dá o tých ľuďoch, ktorým patria tie pozemky. Musím sa s nimi stretnúť!“

„Idem na to. Pošlem ti sem niekoho?“ Boris zastavuje pred urgentným príjmom.

„Netreba, zavolám ti.“ Lev vyskakuje z auta a ponáhľá sa za

manželkou.

* * *

Na hlave má stále kapucňu, aby ho nezachytili dostupné kamery. Veľkým šťastím je, že si ho Filip nemal kedy všimnúť. Leu celou cestou napínalo, čím odpútavala Filipovu pozornosť.

„Kde sú všetci?!“ Lea sedí na stoličke a snaží sa predýchať ďalšiu nevoľnosť.

„Volám Horvátovi!“ spoločník si vyberá mobil z vrecka priliehavých rifiel a vytáča číslo jedného z lekárov.

„Máš službu? Tak príď na urgent, som tu aj s Leou, má otras mozgu, ostatné ti vysvetlím potom!“

Chvíľu po telefonáte stojí vo dverách štyridsiatnik v bielom plášti a zhrozene zíza na ženu sediacu na stoličke.

„Čo sa stalo?“ pozrie na muža s kapucňou. Ten ho chytá za laket a ťahá obďaleč.

„Vybuchlo auto a ju to odhodilo do čelného skla Levovho BMW-čka. Musíš ju dať dokopy. Rozumel si mi? Je tehotná, tak opatrne, ráno jej vyšiel pozitívny test. Nikomu nehovor, kto som. Nesmú sa to dozvedieť,“ upozorňuje lekára muž v kapucni, kútikom oka pozrie ku vchodovým dverám, v ktorých stojí Lein manžel. Odvracia zrak a rýchlo vychádza z haly druhým vchodom. Predsa len bude bezpečnejšie, keď sa to nedozvie.

Lekár sa hneď spamätáva, medzitým k nemu pribieha jeho manželka – zdravotná sestra, ktorá sa okamžite skláňa k pacientke.

„Pani Lea, prepána, čo sa vám stalo?“ obzerá si jej ranu takmer s plačom.

„Som v pohode, len...“ Lea nedopovedá vetu, odpadáva.

Lev k nej v okamihu priskakuje. Berie ju do náručia, premeriava si lekára aj sestričku, na brata sa od hnevu radšej nepozrie.

„Podťe, postarám sa o ňu. Martinka, zavolaj na oddelenie, povedz im, nech mi volajú len v súrnych prípadoch. Hneď potom príď za mnou na ošetrovňu,“ rozkazuje manželke lekár. „Podťe so mnou,“ pobáda Leva.

Prechádzajú dlhou chodbou, na konci ktorej sa nachádza traumatologický príjem.

Muž v bielom plášti promptne otvára dvere, ktoré Filip pridŕža.

Lev pokladá manželku na posteľ. Pri pohľade na jej stav má chuť zabiť každého, kto s tým má niečo spoločné.

Lekárova manželka sa k nim pripája, hneď ako rozdá príkazy na oddelení.

„Ondrej, som tu. Na klinike je všetko v poriadku, tak sa o ňu môžeme postarať. Čo sa jej stalo? Chúd'a moje,“ pristupuje k pacientke a nežne ju pohladí po vlasoch.

„Odkiaľ poznáte moju ženu?“ pýta sa Lev namosúrene.

„Zachránila moje dievčatko. Bože, toľko pre nás urobila! Koľko toho bude musieť niesť na svojich ramenách?“ sestrička sa nedokáže ubrániť slzám.

„Mať'a!“ zahriakne ju lekár.

„Prepáč, ale ona...“ znova sa púšťa do plaču.

Ondrej nad ňou pokrúti hlavou a ďalej vypisuje papiere na vyšetrenia.

„Musíme ju zobrať na CT hlavy, keďže je Lea zrejme len na začiatku tehotenstva, je tu minimálna možnosť poškodenia plodu. Potrebujem zistiť rozsah jej zranení. Ale najprv jej manželka odoberie krv, aby sme s istotou vedeli, že je gravidná,“ otáča sa k zronenému Levovi a jeho bratovi.

„V poriadku, robte, čo musíte, len mi ju dajte dokopy,“ dodáva Lev zronene.

„To je samozrejme, vašej žene dlžíme viac než sme schopní jej vrátiť. Stačí, keď nás tu počkáte, ideme to všetko zariadiť,“ lekár obdarí Leva chápavým pohľadom.

Lekár so sestričkou odvádzajú bezvládnou Leu na posteli. Vo chvíli, keď sa stratia z dohľadu, je Filip zasiahnutý bratovou päťou do brucha.

„Čo si si myslel, ty zasran?!“ Lev dvíha skrčeného brata zo zeme.

„Lev, j... ja... ty nevieš, aký Havran dokáže byť. Prinúti každého, aby urobil, čo chce. Nemal som na výber!“ obraňuje sa Filip.

„Kurva! Mal si mi volať! Ako si mohol dopustiť, aby sa niečo také

stalo! Benjamína odpálili Lei rovno pred očami! Máš s tým niečo?“ pohľadom ho vystríha, aby sa nesnažil klamať.

„Nechaj ma to vysvetliť. Prosím!“ nalieha Filip.

„Hovor, lebo ťa zabijem!“ Lev si sadá na stoličku pri počítači a prebodáva brata našťavaným pohľadom.

„Je toho tak veľa, neviem, kde začať. Nič z toho nechápem. J... ja... len som sa ju snažil chrániť!“

„Koho? Leu? Pred kým?“

„Pred Havranom, nedokážeš si ani len predstaviť, čoho je ten chlap schopný. Lev, on nie je ako my, dokáže obetovať každého, kto sa mu pripletie do cesty, bez ohľadu na Leu.“

Lev sa mračí. Predsa mu sám Havran písal, bál sa o jeho manželku. Čo je zle? Čo nepochopil?

„Povedz mi to pekne od začiatku,“ snaží sa o pokojnejší tón, vidí, aký je Filip rozklepaný, keď o Havranovi len rozpráva. „Vieš, kto je Havran?“

„Nie. Teraz som sa s ním stretol prvýkrát, aj to nič nepovedal. Jediný, s kým rozprával, bol Edo a Lea, ale nič som z toho nepočul,“ odpovedá Filip sadajúc si na zem.

„Tak prečo si z neho taký zosraný?“

„Predtým, ako Lea zabila fotra, som musel robiť pre Sosiho. Vyhrážal sa mi, že keď to robiť nebudem, tak ma strčí do past'áka. Musel som začať dílovať herák, nemal som inú možnosť. Chcel som ťa nájsť, ale Sosi mi nedal šancu dostať sa k tebe.“

„Nepovedal si mi, že si díloval! Krista, čo mi ešte tajíš?!“

„Nepovedal som ti to preto, lebo som s tým skončil v momente, keď sa musel Sosi stiahnuť z ulíc. Bolo to ako vyslobodenie z pekla. Zrazu som sa nemusel báť, že ma chytia zelení. Mohol som žiť podľa seba, chápeš? Pred nejakým časom mi prišla pošta a v nej boli fotky, ako dílujem. Keby sa o tom niekto dozvedel, mal by som prúser, nevedel som, čo mám robiť. Potom mi na druhý deň volal Sosi, že ak nechcem, aby sa tie fotky dostali na verejnosť, tak preňho musím niečo urobiť,“ Filip prestáva hovoriť.

„Čo si mal urobiť?“

„Zabit' Beňa.“

„Čo?!“ Lev nezakrýva prekvapenie.

„Zareagoval som presne ako ty. V ten deň, keď som prišiel s tou infoškou, že Edo chodil s Luciou, odchytili si ma Sosiho chalani a dovliekli ma za ním,“ vysvetľuje d'alej Levov mladší brat.

„Prečo si mi to nepovedal? Si idiot či čo?“ Lev sa od hnevu stavia na nohy a prechádza sa z jednej strany chodby na druhú.

„Sosi mi povedal, že ten, čo ho drží skrátka, je Havran, ale že sa s ním nikdy nestretol. Vraj vždy niekoho pošle,“ obraňuje sa Filip.

„Prečo by ti vôbec niečo také hovoril? Nedáva to zmysel. Koho Havran posielal?“ Lev prešpikuje brata pohľadom.

„Beňa,“ povie Filip opatrne.

„Nechci mi nahovoriť, že Beňo má niečo spoločné s Havranom!“ Lev naňho pochybovačne zazrie.

„Ani ja som tomu nechcel veriť, kým som ho neuvidel pri jeho Hummeri. Potom mi Sosi ukázal papiere, ktorými chcel Leu pripraviť o všetky majetky a s ktorými chcel zdrhnúť.“

„Tomu neveríš ani ty sám! Si normálny? Beňo by Leu nikdy nezradil. Nikdy!“

„Naozaj? Tak kde je teraz Lenka? Zavolaj chalanom, či ju našli doma,“ pobáda Leva.

Lev sa mračí, ale vytáhuje mobil a volá Jurovi.

„Čau, ako je Lenke?“

„Je preč. V byte ani známka života,“ odpovedá Juraj z druhej strany.

„Chod' teraz domov a prezri s Hugom tie papiere, ktoré som poslal po Borisovi!“ rozkazuje Lev a skladá.

Naštvané zviaza mobil ruke.

„Hovor d'alej, lebo ma tu jebne!“

„Sosi mi prikázal stretnúť sa so Zákopčanom. Niečo mi na tom nesedelo, ale aj tak som sa s ním stretol. Vytiahol som z neho, že keď sa zbavia Beňa, budú mať developeri väčšie možnosti dostať Leu z hry. Ubezpečoval ma, že Lei sa nič nestane. Prisahám, že som nevedel, že...“

„Kto odpálil tú bombu?!“ Lev mu nedáva možnosť dopovedať.

„J... ja som ju tam len dal. N... nevedel som, že pri tom bude Lea,

chcel som ju len ochrániť. Zákopčán to odpálil, musel ju vidieť.“

„Vám už načisto všetkým jebe?! Toto správanie priviedlo Luciu tam, kde je! Prečo si za mnou neprišiel? Zabili ste človeka, uvedomuješ si to vôbec? Toto nie je nejaká tvoja podrbaná hra, v ktorej si strieľaš na koho chceš! Žiješ v reálnom svete, kde musíš niesť následky za svoje činy! Ako si sa potom dostal k Havranovi a čo s tým má Edo s Radom?“

„Odkiaľ o tom vieš?“ pýta sa Filip šokovane a rýchlo sa stavia zo zeme.

„Predstav si, že sám Havran mi písal, takže som videl celú tú scénu so Zákopčánom,“ Lev si nervózne prehrabne vlasy.

„Volal mi Edo, prišli po mňa, vôbec som netušil, že s tým má Lea niečo spoločné. Dopáľilo mi to... Keď sme prišli k tej priehrade, bol tam aj Havran, no bol trochu iný. Radšej som držal hubu. Ja ani neviem, do čoho som sa to zaplietol! Prisahám!“ Filip si zúfalo čupne, dáva si hlavu do dlaní.

„Akože bol iný?“ pýta sa Lev podozrievavo.

„Bol vysoký ako ja a potom, keď sa Beňo stretol s Havranom, tak bol od Beňa o dosť vyšší,“ vysvetľuje Filip.

„To sa ti zdá čudné?“ Lev pochybovačne dvihne obočie.

„Áno, lebo Beňo je rovnako vysoký ako ja.“

„Určite to bol on, Havran?“ Levovi sa na tom stále niečo nezdá.

„To ako myslíš?“

Otvárajú sa dvere. Dovnútra vchádza lekár s manželkou a Leou ležiacou v posteli.

„Čo jej je?“ pýta sa Lev.

„Nič vážne, ale mala by tu zostať na pozorovanie. Hlavu má našťastie len rozbitú, no ten náraz jej spôsobil slabý otras mozgu. Dostane sa z toho. Dáme pozor aj na plod,“ hovorí lekár starostlivo.

„Dieťa, je to moje dieťa, berte to na vedomie!“ upozorňuje ho rázne Lev.

„Samozrejme, ale v bežnej praxi je to stále len plod. Prevezieme ju na intenzívku, aby bola pod dohľadom,“ upokojuje Leva lekárova manželka.

Levovi znova pípa esemeska,

Daj k nej niekoho, nech ju stráži. Za žiadnych okolností sa k nej okrem personálu a vás nesmie nikto dostať. Skontroluj aj sestričky, Ondrej ťa s nimi zoznami. Havran

Lev pre istotu vytáča Borisa. „Príď do nemocnice, budeš strážiť Leu.“

„Lev,“ Lea sa začína preberať.

„Zlato, odpočívaj, odpadla si. Čo si to porobila?“ pristupuje k nej a berie si jej ruku do svojich dlaní. Všima si, že kým boli preč, stihli jej zašit' ranu a očistiť hlavu.

„Snažím sa... vás... všetkých... chrániť,“ posledné slovo povie takmer nečujne.

„Láska, kde je Lenka?“ snaží sa ju prebrať.

„V bezpečí,“ Lea zaspáva.

„Kým sem nepríde Boris, nepohnem sa od nej. Máte mi predstaviť sestričky a nikto okrem vás sa k nej nepriblíži,“ Lev upriamuje pohľad na lekára, ktorý chápe vážnosť situácie.

* * *

„Č... čo sa stalo Lei?“ Viky pribieha k Jurovi, ktorý sa tvári neutrálne.

„Je v poriadku, a to je prvoradé,“ upokojuje ju.

„Nie, nie je, p... prečo mi klameš? Sú toho plné noviny. Viem, ako vyzerá Levovo auto, ukázali ho tam a bolo celé roztlčené. P... povedali, ž... že sa pri výbuchu ťažko zranila majiteľka firmy. A... a Monika je preč,“ Viky panikári.

Emo zbíha dolu schodmi a všimne si paniku v jej očiach. V sekunde stojí pri nej.

„Volal som s Levom, má slabý otras mozgu a rozbitú hlavu, ale inak je v poriadku,“ berie si jej tvár do dlaní. „Boris tam už išiel, ale keď chceš, sadneme do auta a pálime za ňou.“ Naštvané zazrie na Huga a Jura. Naozaj si myslia, že u nej pochodia bez toho, aby jej povedali, čo je s Leou?